

Narrieda

Any 2° - N° 3
Gener i Febrer 1936
ESCOLES NACIONALS
Figols d'Organyà.
(Lleida)

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script at the top of the page.

Faint, illegible text or markings located at the bottom center of the page.

narieda

Año 2º - Nº 3

Enero y Febrero

1936

CARNAVAL

El domingo me disfracé de mujer extraña, llevaba un vestido de niña, un pañuelo de mujer en la cabeza y una media en la cara para que no me conocieran.

Fuimos al baile y dancé con Yvo que también iba disfrazado.

Como todos los niños eran amigos y ya me conocían, no me molestaron ni yo a ellos, al contrario todos nos reíamos y estábamos contentos.

AL MERCAT

La meva mare cada diumenge em deixa anar a vendre al mercat d'Organyà.

M'enduc dos o tres cistelles de verdures i ous i em poso al renc esperant que vinguin a comprar-m'ho .

La meva mare esta molt contenta quan veu que li porto els cistells buits i les butxaques plenes de diners.

Jo també disfruto molt d'anar-hi.

A LA NOSTRA PLANA

Un dia segavem a la Plana hi estavem el pare el tiet Pepito, el Celestí, l'Yvo i jo. Quan menys

ens ho pensavem varem, veure que sortia un conill.

L'Yvo i jo ens varem posar a córrer al seu darrera i després de córrer molt no el varem poder agafar.

LA POLLICADA

L'any passat quan teniem la pollicada al camp un dia que la mare em va fer anar a portar-los menja, vet aci el que va passar.

Mentres els hi estava tiran em vaig assentar prop dels pollets i tot d'una veig que passaven un bon estol de gralles.

Els pollets al sentir el soroll, van posar-se tots a la meua falda perquè els varen fer por i deuen tan pes, fins em van tombar.

Llavors, quan van haver passat, em vaig aixecar i vaig anar a dir-ho a la mare i es va posar a riure.

AL NOSTRE DOBLE

Un dia era al poble i vaig veure l'àguila que enc va baixan baixan a l'indret mateix d'una gallina que era vora d'un carro i l'àguila d'un metre d'alçada ja li va clavar les urpes i se la va endur cap unes roques molt altes.

Quan vaig veure que l'àguila s'emportava la gallina vaig pensar com podia esser que la pogués portar tot volant i s'ho vaig veure

no ho volia creure. La gallina prou cridava i po-
tejava per escapar-se d'aquelles urpes, però fou
inútil, l'àguila no la deixà anar i quan devia é-
ser a un lloc que ningú li pogés pendre se la
deuria menjar fen dinar de festa major .

L'àguila doncs, com es veu menja carn, es carni-
vora i es val de la seva força per emportar-se
animals indefensos. Es un ocell molt gros, ja li
diuen el rei dels ocells i te ún posat tot orgullós
com si compregués que es l'ocell més valent i
gros.

O=O=O=O=O

LA LLOCA I ELS POLLETS

Una vegada que vaig anar al galliner que re-
nim a l'era a portar menjar als pollets, em des-
cuidà de tancar la porta quan els hagué deixat
el menjar .

Al arribar a casa i recordar-me que la porta
havia quedat oberta, tornà tot seguint a l'era ,
i el pollets ja pujaven el caminal que va a la
plaça.

LES NOSTRES VAQUES

Nosaltres tenim dues vaques que son molt manses. Cada dia les respatllo.

L'altre dia les anava a abeurar i es varen posar a correr; llavors vaig anar corrent davant d'elles i es van girar cap a l'estable i allí les vaig fermar.

COLLIN OLIVES

Aquets dies de vacances els he aprofitat per anar a plegar olives.

Un d'aquets dies anavem el pare, la mare, el meu germanet i jo junts a plegar-ne.

Al arribar al camp el meu pare em digué: puja al oliver i cull les que puguis. Com que aquella nit havia caigut rosada, els olives estaven molls i jo que anava calçat amb sabates de goma, vaig lliscar de la rama que estava i caigué a terra.

Sort que era un arbequí petit, que d'esser gros! Però amb tot i això com em vaig fer mal al genoll tingué de plorar.

El pare i la mare em digueren que quan vegés els olivers molls que no hi pugés mes, perquè em podria fer més mal que aqueil dia.

A VORA EL RIU

Fa uns dies anavem tots els nens a fer llenya per casa nostra a la vora de Segre, quan el Celestí i jo que anavem junts, varem veurer una serp que sortin de l'aigua portava a la boca un peix.

Quan la serp vegé al Celestí va deixar anar el peix i s'en tornà cap al riu i el peix al trobar-se sobre les pedres tot fent saltets pogué tornar-s'en dins de l'aigua.

SI HAGUÉS ESTAT UN CONILL

Un dia amb el meu germà varem anar a parar un parany per agafar conills i em va dir : demà al demati aniràs tu a mirar-lo .

L'endemà marxo tot contet pensat que hi trobaria un conill i quan arribo allí hi vaig trobar enganxat un gos molt gros que semblava una guineu . Al veure aquell animal , em va fer tanta por , que m'escapo corrents a casa a cridar al meu germà .

Ell va dir : potser es la guineu .

Jo respongué : no que es un gos .

Ho saps de cert ?

Si .

Doncs agafem un bastó , em contestà , que si ens vol mossegar li pegarem .

UNA VISITA DELS PARENTS

Vet aci que ahir va passar en cas que era ben bé per riure.

Devien esser les vuit del vespre quan va arribar el camió de la llet, i el xofer va veure que a una era entrava un home i una dona. Tots extranyats varen anar a trucar a casa els amos del paller i tot picant a la porta vingué riure-se'n. Els amos del paller prou ho sentien però com que també sentien, el soroll de les rialles. Per fi obriren i a l'enterarse del que passava, anaren a buscar una llum per anar amb comitiva a veure els que havien trobat tan bon lloc.

Pero mai dirieu qui eren? Uns parents dels amos del paller que en trobar la porta de casa seva tancada varen pensar que l'endemà al llevar-se ja els anirien a saludar.

Tothom s'en va fer un tip de riure.

DE CANELLAS

Antes de empezar ningun trabajo, para el periódico NARIEDA, que tanto nos gusta leer, y aun más gozosos de poder calaborar, os saludamos y os damos las gracias.

No hay que decir; lo mucho que nos gusta el nombre que le pusisteis, por formar parte, de un lado de la montaña, que lleva el nombre el nuestro pueblo natal.

Cuando la Señora Maestra nos dijo que fuésemos a escribir algo para el periódico, todos nos unimos para hacerlo mejor y ahí teneis apreciables compañeros, la colaboración de los niños de la tercera sección.

Os saludamos por primera vez desde este periódico los alumnos de la Escuela Nacional mixta de CANELLAS (Figols de Orgañá).

UNA RUCA

Jo tenia una ruca que la feia anar a pasturar al bosc, i menjava molt, després l'acompanyava a beure al riu i la feia tornar cap a casa molt depressa; un dia va passar per el corral i va atrapar un conill i va matar-lo. Al anar a donar menjar als conills vaig trobar-lo mort i pobre conill!

Rosita Balletbo (7 anys)

Dibuix de Julia Espunyes

13 anys

SUMARI :

El dibuix i clixé de cada treball es fet pel mateix infant.

Carnaval n'es l'autor Vicens Espunyes - 8 anys

Al mercat „ l'autora Consol Puigercós - 12 anys

A la nostra Plana „ Nuria Espunyes - 8 anys

La pollicada „ Candelaria Torres -11 anys

Al nostre poble „ l'autor Joan Sarradell - 12 anys

La lloca i els pollets „ Rafel Puigercós - 10 anys

Les nostres vaques „ Vicens Espunyes - 8 anys

Collin olives „ Pere Colell - 8 anys

A vora el riu „ Josep Mª Sala - 9 anys

Si hagues estat un conill „ Ignasi Sala - 13 anys

Una visita dels parents „ Celestí Busquets -10 anys

Solusions del número anterior.

Endevinalla la mora

Logorif numèric cafetera

Hem rebut durant aquest mes els números de:

Vida escolar.

L'alegria d'Oló.

Ynquietud.

Endavant.

Treball.

Sempre avant.

Batec.

A tots els nostres companys de les Escoles on ja tenim establert l'intercanvi, així com als seus respectius Professors, els saludem afectuosament i desitjem que no quedi trencat aquet canvi de periodics que tant ens agrada i anima.

A nuestros simpatizantes barceloneses que con su ayuda cotinuada aumentan ahora con la suscripción nuestros escasos ingresos , les damos nuestras sentidas gracias , haciendo lo mismo a los nuevos suscriptores Sres. Luis Tomás y Jacinto Fité

Hemos recibido de un Sr . protector cuyo nombre desconocemos, dos carpetas secantes , unos calendarios y un buen número de revistas infantiles por lo que le estamos reconocidos y le damos las gracias .

Impremta de les Escoles Nacionals de
Figols d'Orgañà (Lleida)